

samarbejde kommer til at tage nogle skridt fremad. Jeg tror, det er det, vi er i gang med, og derfor vil jeg også tillade mig at være en lille smule mere fremadrettet end bagudrettet i den her diskussion.

Der er især to ting, som jeg vil lægge særlig vægt på. Den ene er den strukturændring, der nu bliver sat i værk. Jeg er overbevist om, at de strukturforslag, der nu ligger, vil blive vedtaget, og det er jo ikke, fordi strukturændringer i sig selv byder på noget indholdsmæssigt, men det at stille forslag om de strukturændringer bygger rent faktisk på noget indhold, som det er vigtigt at arbejde med.

Det er resultatet af nye vinde, at man nu iværksætter en anden udvalgsstruktur. Vi har i min fløj af arbejdet altid grinet ad, at man forestillede sig, at man kunne dele det nordiske arbejde op i, at man havde et nordisk område, hvor man havde kultur og den slags, så havde man et nærområdeudvalg, der skulle løse miljøproblemer, og så havde man et Europaområde, som i øvrigt kun handlede om EU, men som var det sted, hvor man havde økonomiske ting.

Vi har syntes, det var en tåbelig struktur. Vi stemte imod den, da den blev indført, og derfor kan vi da også kun glæde os over, at det, som vi, dengang den blev indført, foreslog, så er det, vi er nået frem til nu, nemlig at man skal lave et udvalgsarbejde, der er emnebestemt, og som kan relatere sig både til de ministerområder, der er, og til de udvalg, der er i de nationale parlamenter.

Det synes vi er en vigtig ting, for vi tror, at det gør mulighederne for at arbejde med det nordiske langt mere relateret til det, der foregår i de enkelte nationale parlamenter. Det er entydigt godt, vil jeg sige.

I den forbindelse vil jeg så nævne, at nogle af de ting, der faktisk i den forløbne periode har udviklet sig kraftigst, nok har været Nordisk Råds samarbejdsrelationer til nærområderne. Der har været en tendens til, at man særligt betonedede samarbejdet med det baltiske, der har været lidt mere fodslæben i forhold til det arktiske samarbejde, men det er kommet med, og der er den risiko med den strukturændring, at de nye relationer kan risikere at blive tyndet ud.

Derfor vil jeg godt lægge vægt på, at når man nu laver den ændrede struktur, så er det altså ikke noget med at komme tilbage til en udvalgsstruktur, vi har set før. Det er noget med at arbejde fremad mod noget helt nyt, og hvori man indtænker de nærområdesamarbejde, som vi

har etableret, og som har vist sig at have nogle positive effekter. Det betyder nu, at samtlige udvalg faktisk skal arbejde med nærområderelationer, og det tror jeg kan blive en god og vigtig ting.

Den anden ting, jeg vil nævne, er spørgsmålet om nogle forslag, der handler om civil krisehåndtering. Når jeg specielt trækker dem frem, er det, fordi det er begyndelsen til, at Nordisk Råd indtager nye arbejdsområder. Det er sådan, at der har været berøringsangst i Nordisk Råd over for at beskæftige sig med udenrigspolitiske ting, sikkerhedspolitiske ting, og det har været en ganske lang proces at prøve at neddæmpe den berøringsangst, og det har været en ganske lang proces, der har betydet, at man nu overhovedet kan diskutere den slags ting i Nordisk Råd.

Så vidt jeg kan se, er den proces kronet med held. Det er blevet muligt at diskutere de ting, og jeg tror endda, vi kommer i den situation, at der faktisk for sessionen vil blive fremlagt nogle forslag, der vil blive vedtaget, og som handler om, at de nordiske samfund, det Nordiske Råd, vil få en meget aktiv placering i det, som nu har fået kodeordet »civil kriseorientering«.

Når det er så vigtigt, er det fordi de nordiske lande rent faktisk på verdensplan har en unik placering. Det har vi, fordi vi ikke forsøger at optræde på stormagtsfacon og ikke forsøger at være udfarende på en måde, der kan give anledning til kritikpunkter, som man ser, når f.eks. EU-landene optræder i samme rolle. Der er i verdenssamfundet en respekt for de nordiske landes ærlige vilje til at være med til at løse problemer, og det synes jeg man skal forsøge at udbygge og gøre noget ved.

Derfor er der nogle konkrete forslag til, hvordan de nordiske lande kan blive udfarende, ikke bare i spørgsmålet om at løse kriser, men også med hensyn til at forebygge, at kriser opstår. Jeg ser hen til, at der kan komme noget meget aktivt og udfarende og også en helt ny dimension i det nordiske samarbejde ud af det.

Til sidst vil jeg lige sige lidt om budgettet. Det er meget kort, men jeg vil sige, at jeg kan tilslutte mig den socialdemokratiske ordførers kommentarer om, at hvis man skal sikre, at Nordisk Råds parlamentariske niveau har mulighed for at deltage aktivt i prioriteringen af Nordisk Råds arbejde, gør man det bl.a. konkret via budgetdiskussionerne. Men det forudsætter, at der i ministerrådet er respekt for Nordisk Råds arbejde på det område, og det forudsætter rigtig god tid at